

Audycja 24, Tem: „Wielkanoc”, oraz proroctwa mówiące o śmierci Pana Jezusa.
Sobota 19.03.2003, godz. 7-8 wieczór

Dobry wieczór Państwu! W świątecznej audycji przed wielkanocnej „WCZORAJ DZIŚ I NA WIEKI” witają się z Państwem Tadeusz Żurek, Ireneusz Kołacz, oraz Przemysław Merski. Naszą dzisiejszą audycję poświęcimy wydarzeniom wielkanocnym zapisanym w Proroctwach, które dokładnie przepowiadały śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa w ściśle określonym czasie i miejscu. Informuje nas o tym Św. Piotr „*O tym zbawieniu wszczęli poszukiwania i badania prorocy – ci, którzy przepowiadali o przeznaczonej dla was łasce, badając, kiedy i na jaki czas wskazywał Duch Chrystusa, który w nich był i który przepowiadał, oraz męki przeznaczone dla Chrystusa i mające nastąpić potem uwielbienia.*”
BT Również Sam Pan Jezus poinformował o tym swoich uczni jak czytamy w Ewangelii Św. Łukasza. „*A wzięwszy z sobą onych dwunastu, rzekł im: Oto wstępujemy do Jeruzalemu, a wypełni się wszystko, co napisali prorocy o Synu człowieczym. Bo będzie wydany poganom, i będzie naśmiewany, i zelżony, i oplwany: A ubiczowawszy zabiją go; ale dnia trzeciego zmartwychwstanie.*”

Ale cofnijmy się w naszych rozważaniach do wydarzeń, które miały miejsce około 3600 lat temu, gdzie ma swój początek Wielkanoc, czyli święto PRZEJŚCIA: Była to historyczna noc 14-go dnia pierwszego miesiąca Nisan Religijnego Roku Żydowskiego, który rozpoczyna się po wiosennym porównaniu dnia z nocą i ukazaniu się nowiu księżyca. Święto PRZEJŚCIA zwano WIELKĄ NOCĄ z powodu bardzo ważnych okoliczności, które zaistniały wówczas w Egipcie, mianowicie: Przejście Pana przez Egipt, zabicie pierworodnych Egipcjan, oraz ocalenie pierworodnych Izraelitów, a także wyzwolenie NARODU IZRAELSKIEGO z niewoli Egipskiej. Zapisane to mamy w Księdze wyjścia w 12 – Rozdziale. Na zlecenie Boże dane Mojżeszowi główną rolę w tych wydarzeniach odegrał „*Baranek*”, zwany później Barankiem WIELKANOCNYM dla upamiętnienia nocy, w której go zabito i jedzono. To krew baranka uchroniła Pierworodnych Izraelskich od śmierci, a on sam był ostatnim posiłkiem dla ludu Izraelskiego przed opuszczeniem przez nich Egipt. Krwią baranka pokropione były odrzwia i progi drzwi wejściowych, więc przechodzący anioł śmierci widział, że w tym domu mieszkają wybrańcy Boży i ten dom omijał. Dlatego też nazwa Święto Przejścia.

Pan Bóg pokazał w tym wydarzeniu wyzwolenia przez krew baranka i pod wodzą Mojżesza narodu Izraelskiego z niewoli Egipskiej, że w słusznym czasie przez ofiarę i krew prawdziwego baranka Pana Jezusa, cała ludzkość zostanie wyzwolona z grzechu i śmierci, o czym dał świadectwo Jan Chrzciciel, gdy ujrzawszy Jezusa idącego do niego „*Oto baranek Boży, który gładzi grzech świata*”. A Św. Piotr upominał wierzących by nigdy nie zapomnieli, jaką ceną zostali wykupieni „*Wiecie, bowiem, że z waszego odziedziczonego po przodkach złego postępowania zostaliście wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną Krwią Chrystusa, jak baranka niepokalanego bez skazy*”. 1 Piotr 1:19 BT Pan Jezus jako Żyd, obchodził Paschę według tradycji Żydowskiej. O czym

pisze Ew. Łukasz, w 2:42 że „gdy miał dwanaście lat, poszli do Jerozolimy na święto Paschy, jak to było w ich zwyczaju”. Obchodził również Pan Jezus święto Paschy ze swoimi uczniami. Po zakończeniu żydowskiej wieczerzy Paschalnej i po spożyciu baranka, który reprezentował Jego Samego, Pan Jezus ustanowił rzecz nową dla swoich uczni i całego Swego Kościoła, która miała być obchodzona na pamiątkę Jego własnej śmierci jak czytamy: „A gdy oni jedli, wzięwszy Jezus chleb, a pobłogosławiwszy łamał, i dał uczniom i rzekł: Bierzcie, jedzcie to jest ciało moje, A wzięwszy kielich i podziękowawszy, dał im, mówiąc: Pijcie z tego wszyscy; Albowiem to jest krew moja nowego testamentu, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów”. Ew. Mat. 26:28

Chrześcijanie do końca 3-go wieku zgodnie z zaleceniem Pana Jezusa święcili obchodzenie Ostatniej Wieczerzy Pańskiej według Kalendarza Żydowskiego dokładnie 14 Nisan a 17 Nisan był dzień zmartwychwstania. Gdy chrześcijaństwo się rozrastało w świecie Pogańskim, ustalono, że dzień zmartwychwstania będzie obchodzony każdego roku podczas święta Eshtar w niedzielę, według kalendarza używanego w reszcie świata. Ta tradycja stworzyła niedzielę wielkanocną. Teraz z braku czasu przytoczymy, chociaż część proroctw, które mówiły o śmierci Pana Jezusa jako przewidzianego mesjasza, którego śmierć krzyżowa i przelana krew – zgładziła grzech świata i daje nadzieję zmartwychwzbudzenia całej ludzkości do życia wiecznego. Psalmista Dawid prorokował, że będzie wydany przez przyjaciela, a prorok Zachariasz, że za zapłatę 30 srebrników, nawet z dokładnością, że te pieniądze będą wrzucone spowrotem do świątyni. Pamiętamy, że to wypełniło się dokładnie, gdy Judasz Iszkariot wydał Pana Jezusa, a jako zapłatę otrzymał od kapłanów 30 srebrników, które w rozpaczy spowrotem wrzucił do świątyni. Prorok Zachariasz 13:14, pisał, że będzie opuszczony przez swoich uczniów: „. . . Uderz pasterza a będą rozproszone owce”. Ew. Marek Zanotował: „Wtedy wszyscy go opuścili i uciekli”. Mar. 14:50. Psalmista Dawid mówi, że będzie oskarżony przez fałszywych świadków „Powstają złośliwi świadkowie, pytają mnie o to, czego nie wiem”. Psalm, 35:11 „Lecz arcykapłani i cała Rada Najwyższa szukali fałszywego świadectwa przeciwko Jezusowi, aby go skazać na śmierć. I nie znaleźli, chociaż przychodziło wielu fałszywych świadków”. Mat. 26:59,60

Bardzo dużo pisał o mesjaszu prorok Izajasz w 53 rozdziale. „Znęcano się nad nim, lecz on znosił to w pokorze i nie otworzył ust swoich”. „Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze, ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni.” „Mój grzbiet nadstawiałem tym, którzy biją, a moje policzki tym, którzy mi wrywają brodę; mojej twarzy nie zasłaniałem przed obelgami i pluciem”. Izaj. 50:5 „Wszyscy, którzy mnie widzą, szydzą ze mnie, wykrzywiają wargi, potrząsają głową: zaufał Panu, niechże go ratuje; Niech go wybawi, skoro go miłuje!” Psalm 22:8,9 Jego ręce i nogi będą przebite „Przebodli ręce i nogi moje.” Psalm 22:17 Będzie modlił się za swoich oprawców „. . . On to poniósł grzech wielu i za przestępcami się wstawiał”. Izaj. 53:12,34 Będzie znienawidzony przez wielu „Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu, jak ten, przed którym zakrywa się

twarz. Wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na niego.” Izaj. 53:3
Wypełnienie się tych proroctw: „A gdy go oskarżali arcykapłani i starsi, nic nie odpowiedział.” Mat. 27:12 „Wtedy wypuścił im Barabasa, a Jezusa po ubiczowaniu wydał na ukrzyżowanie”. Mat. 27:26 „Wtedy pluli na jego oblicze i policzkowali go, a drudzy bili go pięściami”. Mat. 26:67 „A gdy go wyśmiali, zdjęli z niego płaszcz i oblekli go w szaty jego i odprowadzili go na ukrzyżowanie.” Mat. 27:31 „A gdy przyszli na miejsce zwane Trupią Czaszką, ukrzyżowali go tam.” Łuk. 23:33 „Ojcze przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”. Łuk. 23: „Nawet bracia jego nie uwierzyli w niego. Czy kto z przełożonych lub z faryzeuszów uwierzył w niego?” Jan 7:5,48

Pana Jezusa już kilka razy Żydzi chcieli stracić, ale zawsze im uszedł, bo mówił, że nie nadszedł Jego czas Ew. Jana 7:30 „Zamierzali Go tedy pojmać, jednak nikt nie podniósł na Niego ręki, ponieważ godzina Jego jeszcze nie nadeszła.” Gdy przyszedł przez Boga przewidziany czas to Pan Jezus sam się oddał w ręce kapłanów, pomimo że nie był to dla nich odpowiedni czas jak czytamy: „Wówczas to zebrali się arcykapłani i starsi ludu w pałacu najwyższego kapłana imieniem Kajfasz, i odbyli naradę, żeby Jezusa podstępnie ująć i zabić. Lecz mówili: Tylko nie w czasie święta, żeby wzburzenie nie powstało wśród ludu. Jednak okoliczności się tak ułożyły, że dokonali tego i Pan Jezus został ukrzyżowany w dokładnie przewidzianym przez Pana Boga dniu i godzinie. Dowodem tego też była przeprowadzona rozmowa Piłata z Panem Jezusem zanotowana w Ew. Jana 19:10 „Tedy rzekł do Jezusa Piłat: Nie mówisz ze mną? Nie wiesz, iż mam moc ukrzyżować cię, i mam moc wypuścić cię? Odpowiedział Jezus: Nie miałbyś żadnej mocy nademną; być nie była dana z góry; przetoż, kto mię tobie wydał większy grzech ma”. Podanie niesie, że Piłat będąc pod wpływem żony próbował ratować Pana Jezusa, ale miał za mało wojska by utrzymać ład w Jerozolimie w razie buntu czy zamieszek, wobec tej sytuacji zażądał pomocy wojskowej z sąsiedniej prowincji, którą mu obiecano, ale ta nadeszła, gdy Pan Jezus wyjąc się w bólach wypowiedział słowa „Wykonało się” . „A gdy było o godzinie szóstej, stała się ciemność po wszystkiej ziemi, aż do godziny dziewiątej. A Jezus zawoławszy głosem wielkim, oddał ducha. I rozerwała się zasłona kościelna na dwoje, od wierzchu aż do dołu. Tedy widząc setnik, który stał przeciwko niemu, iż tak wołając oddał ducha, rzekł: Prawdziwie człowiek ten był Synem Bożym”. Wersety 33, 37.

Dla wszystkich chrześcijan Wielkanoc wiąże się z wydarzeniami, które miały miejsce 1970 lat temu, kiedy to Nasz Zbawiciel poniósł tą haniebną śmierć krzyżową, jako ten prawdziwy baranek wielkanocny. Przez tą złożoną ofiarę Pan Jezus zagwarantował całemu rodzajowi ludzkiemu powstanie z grobów do życia wiecznego na warunkach posłuszeństwa. Dlatego Wielkanoc również wiąże się ze zmartwychwstaniem z tą największą nadzieją dla człowieka, którą Miłościwy Ojciec Niebieski przygotowuje przez Jezusa Chrystusa dla wszystkich istot ludzkich, które kiedykolwiek żyły na świecie. W naznaczonym przez Boga czasie otworzą się wszystkie groby, powstaną do życia wszyscy ci, którzy umarli w różnych okolicznościach, w różnym czasie i miejscu. Powstaną do życia dobrzy i źli, bo według proroctw Jezus umarł za wszystkich. Ewangelista

Jan w 5 Rozdziale a w 28 i 29 wersecie zapisał słowa Pana Jezusa, który mówi: *„Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos Jego; I wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; A inni, którzy źle czynili by powstać na sąd”*.

Wielkanoc jest, więc świętem nie tylko smutnym z powodu śmierci Naszego Pana, ale również radosnym z powodu Jego zmartwychwstania, jak również naszej mocnej nadziei na niedaleką już przyszłość. Kończąc naszą rozmowę z Państwem na temat Wielkanocy życzymy wam miłych i radosnych świąt. Do usłyszenia w trzecią sobotę maja o tej samej porze. DOBRANOC.